

[Grünbaum.]

fradrag for løbende kautionsforsikringspræmier m. m. kan vi i princippet tiltræde, men vi vil nu gerne se nærmere på dette forslag i udvalget, og vi vil gerne se på dets mulige konsekvenser. Betyder dette, hvorved man jo ændrer den praksis, som landsskatte- retskendelsen ville have fastlagt, at der her bliver givet endnu flere muligheder for fradrag, at der bliver givet endnu mere los over for fradrag af udgifter til ikke-erhvervs- mæssige lån?

Det var jo hr. Haunstrup Clemmensen, der rejste spørgsmålet — så vidt jeg husker her i folketinget i et spørgsmål til ministeren i sin tid — og hr. Haunstrup Clemmensen lagde dengang vægt på, at det var de erhvervsmæssige lån, der også måtte have adgang til dette fradrag. Det er jeg i og for sig enig i, fordi det må være en erhvervs- omkostning. Spørgsmålet er, om det så smitter af i øvrigt inden for hele det område, der hedder fradrag på selvangivelsen. Det må vi se på i udvalget — jeg ved ikke, om ministeren allerede i dag er i stand til at sige noget om det.

Men i øvrigt er det mest bemærkelses- værdige ved finansministerens forslag som helhed mere det, der ikke står i forslaget, end det, der står i det. Jeg ved ikke, om der heri — altså i det, der ikke står i forslaget — ligger en desavouering af finans- ministerens kollega, økonomiminister Nyboe Andersen, og af venstres gruppeformand, hr. Henry Christensen. De har jo begge i sommerens løb fremsat tanker og forslag om en vis fremtidig begrænsning af skatte- fordelene for de mest kostbare parcelhuse, de såkaldte luksusvillaer. Også venstres landsmøde vedtog jo en udtalelse herom, men i det forslag, vi har til behandling i dag, er der intet i den retning, end ikke en antydning i finansministerens forelæggelses- tale om en eventuel drøftelse af venstres forslag. Nå, venstre er vel efterhånden vant til at blive desavoueret i denne regering. Men også de radikales politiske ordfører, hr. Niels Helveg Petersen, har jo udtalt sig til gunst for venstres forslag, helt på linje med det, vi har sagt fra socialdemokratiet. Jeg synes, det ville være nyttigt, om vi i ud- valget nu kunne benytte lejligheden til at se lidt på dette spørgsmål, det trænger i hvert fald til at blive belyst nærmere.

Jeg vil gerne sige for vort vedkommende, at vi er ikke helt sikre på, at den svenske ordning, som venstres forslag jo bygger på, egner sig helt for danske forhold. Men der er jo også andre muligheder. Jeg under- streger, som vi har gjort det før fra social- demokratiet, at der efter vor opfattelse ikke må ske nogen forringelse for de nuværende parcelhusejere. Under denne forudsætning, at der ikke dér sker nogen forringelse, burde det være muligt for partierne her i folke- tinget at finde frem til en fra et samfunds- økonomisk synspunkt mere rimelig ordning og tillige til en ordning, der virker mere ret- færdig over for skatteyderne end den gæl- dende ordning. Den gældende ordning giver jo, det ved vi alle, større skattefordel jo dyrere parcelhuset er, og jo større indtægten er hos den pågældende skatteyder. Det er altså en ordning med en indbygget stærkt social slagside, en meget betydelig skævhed i vort skattesystem. Det må være en for- pligtelse for folketinget at stræbe efter den størst mulige lighed og dermed også størst mulig retfærdighed inden for skatte- lovgivningen.

Jeg kan tilsige vor positive medvirken til det foreliggende lovforslag og til udvalgs- arbejdet herom. Og vi er altså også positive over for en eventuel drøftelse af venstres forslag eller andre forslag, der kunne føre til en rimelig ordning.

Jeg forstod af den debat, vi havde om disse problemer i foråret, at den dengang fungerende finansminister, hr. Ninn-Hansen, var velvilligt indstillet over for, at man drøftede disse problemer; der blev ikke givet nogen løfter, men der var en almindelig enighed ved den debat om, at her var nogle problemer, der trængte til at blive drøftet nærmere. Jeg vil gerne spørge, om den rig- tige finansminister også har samme ind- stilling til disse problemer. Jeg tror, der er en overvejende forståelse for, at der er nogle problemer her, som vi må kigge på. Hvordan de så skal løses, det er en anden sag, men det er jo det, vi skal finde frem til.

Må jeg endelig pege på et problem til, der er opstået for visse skatteydere ved flytning fra den ene kommune til den anden. Det hører ikke direkte med i dette lovforslag, men det er den mulighed, vi har for nu at drøfte det, og tiden er jo knap. En skatteyder, der flytter fra en kommune,